

Mindenki másképp LGT

BEKE KATA (független képviselő, pedagógus): Be kell vallanom, tőlem elég messze áll ez a műfaj. Nem hiszem, hogy képes lennék egy helyben végig-

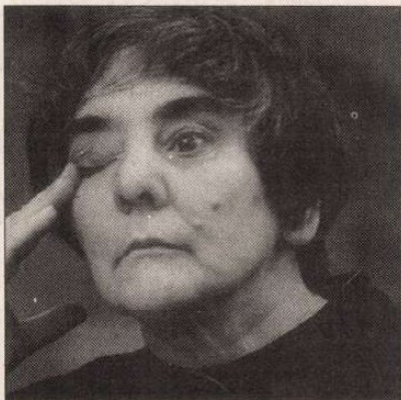
Koncz Zsuzsa

hallgatni bármely együestestől egy teljes lemezoldalt. Mindez nem előítélet részemről. Egyszerűen generációs probléma. Más korban születtem, máshoz szokott a fülem. Ennek ellenére az LGT-t igen szimpatikus csapatnak tartom, s megértem a hozzájuk hű rajongókat.

BEREMÉNYI GÉZA (író): Sajnálom, de nekem ehhez semmi közöm. A pályatársaknál tessék próbálkozni!

NÉMETH ALAJOS (Bikini): Amikor a Miniben játszottam a 70-es években, volt részem néhány igazi tabáni buliban. Mi voltunk az előbanda az LGT előtt. Ne tudd meg! 30-40 ezer ember, és olyan feeling, amit érdemes visszaírni. Kár érte, hogy elmúlt.

ZORÁN SZTEVANOVITY: Büszke vagyok rá, hogy az én első albumomnál jött össze először a „jó barátok csapata” Pici vezérletével. Olyan zenészek, akik

Beke Kata

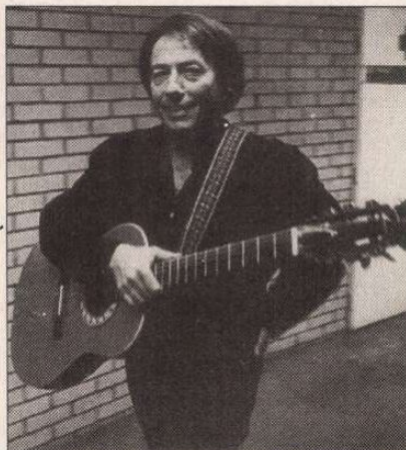
addig nem nagyon dolgoztak együtt. Emlékszem egy 77-es fesztiválfellépésre, ahol többek közt az Apám hittét is énekeltem. Pici hatalmas taktikai érzékkel hozta össze a társaságot. Dzsesszenészek, Locomotiv GT, Neoton-vokál, Fonográf-tagok... Gabi kifelé igyekszik nagyon keménynek látszani, de nem mindig sikerül lepleznie, hogy ő tulajdonképpen egy nagy, morgó mackó.

GALLA MIKLÓS (Holló Színház): A kedvenc dalom az Egy elkésett dal, aminek szövegét és zenéjét is Presser Gábor írta Somogyvári Rudolf emlékére. Szerintem ez a legősztöbb számuk, illetve hozzám ez áll a legközelebb. Sokszor hallgatom. A búcsúkoncertre nem megyek ki, mert nincs kedvem órákig ácsorogni, tipródni abban a hatalmas tömegben.

EÖRSI ISTVÁN (író, műfordító): Tessék? Hogy micsoda? Nem tudok én az LGT-ről semmit. Kik azok? Ja, a Presserék... Miattuk van lezárva a Nyugati, nem?

DÖRNER GYÖRGY (színművész): Elég extrém dolognak tartom, hogy a Nyugatiban rendezik meg a

búcsúkoncertet. Persze passzol a társasághoz, de ezt én éppen olyan fogásnak tartom, mint a Pink Floyd-koncertet Velencében. Most kell megfizetni az iszonyatos pusztítások árát. Kíváncsi vagyok, mi marad a Nyugatiból. A jó öreg Tabán hiányzik, ahol a fűvön ülve a langyos máju-

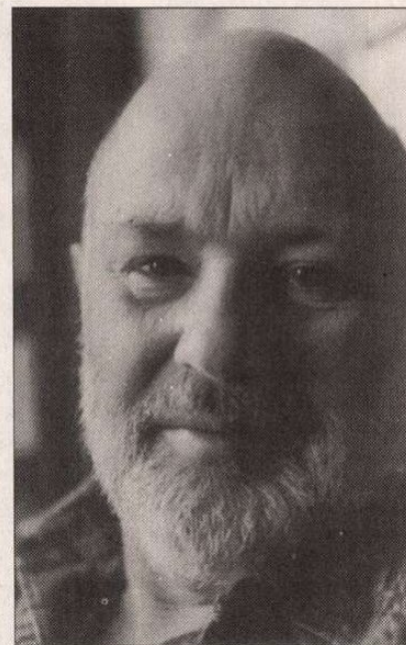
Zorán Sztevanovity

si időben jó zenét hallgathattunk. Hogy elmegyek-e? Talán, ha a Tabánban lenne, talán...

DINNYÉS JÓZSEF (daltulajdonos): Második lemezemet Presser Gáborral készítettem. Nála fölkészültebb és pontosabb zenéssel nemigen találkoztam. Ezt nemcsak zenei részre értem, hanem a prozódiaira is. Ebben az újfajta menedzserkultúrában Presser volt az első, aki a menedzselést tisztességesen csinálta. Ebből a szempontból kár, hogy zeneszerző, mert egyébként kiváló menedzser lehetne. Nekem az LGT a Hair után a magyar Hairt jelentette. A Nyugati szerintem ideális környezet egy búcsúkoncerthez. Már csak azért is, mert egy koncert üzleti vállalkozás. A Tabán ifjúsá-

gi szabadidőpark volt, erről szólt. Ez a búcsúkoncert pedig arról, hogy elvisseljük magunkat meg egy emléket, és profi minőségben (lemez, film, video) őrizhessük meg magunknak a Locomotiv GT-t.

VINCZE LILLA (ex-Napoleon Boulevard): Gimnazistaként a kedvenc zenekarom volt a Loksi. Sajnálom, hogy búcsúznak, de tudomásul veszem, hogy változnak az idők. Egy dolog bánt: számomra a Locomotiv GT tagjai azokat testesítették meg, akik örömből zenélnek. Produkciójuk mellett egyszerűségük is imponált.

Eörsi István

Kicsit idegen nekem ez a fölhajtás körülöttük. Azt hiszem, meghittebb lett volna az utolsó buli ott, ahová mi, egykori és mai rajongók is erősen költöttünk: a Tabánban.

Bereményi Géza

KONCZ ZSUZSA: Ilyenkor azzal illik kezdeni, hogy nagy rajongója vagyok a zenekarnak, nem? De viccen kívül, tényleg borzasztóan nagyra becsülöm Piciéket. A szakma túlnyomó része nagyra tartja az LGT-t. A fanyalgók simán csak irigyek. Talán ők a legjobb, a legmesszebbre eljutott, legnépszerűbb rockzenekar. Presser egyszerűen meghatározó személyiség, akihez fogható Európában is kevés van. Hihetetlen beleérzőképességgel tud dolgozni, szerzőként belebújni mások bőrébe. Kovács Kati, Komár, Zorán vagy Katona Klári többek között a megmondhatója. A hetvenes években volt arról szó, hogy csinálunk egy közös lemezt, de valahogy ez nem jött össze. Talán majd egyszer...

